

Finansudvalgets arbejde spænder således meget vidt, idet det omfatter samtlige statslige forvaltningsområder. Til illustration af arbejdets omfang nævnes, at udvalget i folketingsåret 1980-81 afholdt 49 - ofte langvarige - møder, havde 84 samråd med ministre om 144 samrådemøder, at udvalget stillede 1084 spørgsmål til ministre til skriftlig besvarelse og modtog og behandlede 1737 bilag.

Det omfattende arbejde er baggrunden for, at udvalget siden 1918 har haft sit eget sekretariat.

Arbejdets omfang og specielle karakter er samtidig baggrunden for, at finansudvalget - hidtil - i modsætning til folketingets øvrige udvalg hverken har modtaget skriftlige henvendelser fra andre end ministre eller taget mod deputationer.

Finansudvalget kan afholde samråd med samtlige ministre, uanset at finansministeren (budgetministeren) må betragtes som udvalgets ressortminister.

Med hensyn til samråd gælder for finansudvalget den regel, at vedkommende minister skal møde alene, idet der kun i undtagelsestilfælde, navnlig hvor det drejer sig om emner af meget teknisk karakter, kan gives ministeren tilladelse til at lade sig ledsage af en embedsmand.

Finansudvalgets største og mest krævende opgave i løbet af folketingsåret er behandlingen af finanslovsforslaget.

Finansudvalgets behandling af finanslovsforslaget

Finanslovsforslaget skal være fremsat senest 4 måneder før finansårets begyndelse, men efter en praksis, der blev indledt allerede i 1894, har finansudvalgets medlemmer inden fremsættelsen delt finanslovens paragraffer mellem sig og via udvalgets sekretariat truffet aftale med budgetekspertter fra de forskellige ministerier om bistand af teknisk art ved gennemgangen af de enkelte paragraffers indhold. Der sker ikke herved noget brud på den hævdvundne sædvane, at et folketingsudvalg ikke kan henvende sig direkte til den underordnede administration udenom den parlamentarisk ansvarlige minister, thi dels udpeges de pågældende embedsmænd med ministerens samtykke, dels er samarbejdet mellem embedsmanden og vedkommende finansudvalgsmedlem begrænset til en rent

teknisk analyse, og endelig finder samarbejdet sted udenfor finansudvalgets møder.

Så snart finanslovsforslaget er fremsat, er udvalget derfor klar til at begynde sit arbejde, selv om den formelle henvisning af lovsforslaget til udvalget ikke skulle have fundet sted.

Det normale skema for et finanslovsforslags behandling i finansudvalget ser omtrent således ud:

Efter at finansudvalgsmedlemmerne har afsluttet det tekniske analysearbejde, gør de i en længere møderække overfor det samlede finansudvalg rede for de forhold, de har undersøgt, og den stilling, som de mener udvalget bør indtage hertil. Herunder er der adgang for samtlige medlemmer af udvalget til at udbede sig nærmere redegørelser for enkelte punkter under de pågældende budgetafsnit.

Finder udvalget efter en sådan gennemgang, at det er nødvendigt at indhente flere oplysninger, sker dette på to forskellige måder. Enten stilles et *skriftligt formuleret spørgsmål* til den pågældende minister, der anmodes om en skriftlig besvarelse, eller også anmoder man ministeren om at komme til stede i finansudvalget for mundtligt i et *samråd* med dette at drøfte det pågældende emne. Den først nævnte fremgangsmåde anvendes hovedsageligt, hvor udvalget ønsker oplysninger af mere teknisk karakter, medens samrådsformen navnlig bruges, når der er tale om forhandlinger af mere politisk karakter.

Når samrådene er afholdt, og udvalget har gennemgået de modtagne besvarelser af de skriftligt formulerede spørgsmål samt besvarelserne af de spørgsmål, som gennemgangen af de først modtagne besvarelser måtte have givet anledning til, afgiver udvalget en sædvanligvis ret formel *betænkning*, der indeholder de af udvalget stillede spørgsmål og ministrenes svar på disse samt en fortegnelse over de emner, som har været drøftet under samråd med ministre.

I betænkningen gives derimod som regel ikke oplysninger om, i hvilket omfang udvalgets drøftelser med ministrene har givet til resultat, at der vil blive stillet ændringsforslag til de pågældende afsnit. Af praktiske grunde stilles ændringsforslag nemlig først til finanslovsforslagets 3. behandling, d.v.s. i til lægsbetænkningen.